

РЕШЕНИЕ

№ 21271

гр. София, 25.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **10468** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 45, ал. 1 от Изборния кодекс /ИК/.

Образувано е по жалба на И. Н. Н. против решение № РКС24-ИЗ10-45/1/ от 08.10.2024г. на кмета на район „Красно село“, СО, с което е отказано издаване на удостоверение за гласуване на друго място по заявление на жалбоподателя.

Жалбоподателят поддържа, че оспореният отказ противоречи на чл. 42, ал.1 от Конституцията, която гарантира активното избиращо право на всеки български гражданин. Твърди, че в изборния ден е командирован на друго място, различно от постоянния му адрес, поради което е подал заявление за гласуване на това място. Неправилно административният орган е приел, че не попада в кръга от лица, които имат право да гласуват на друго място, тъй като разпоредбите от ИК, които посочват тези лица, противоречат на принципа на всеобщо, равно и пряко избиращо право. Моли да се отмени отказа.

Ответникът по жалбата - Кметът на район „Красно село“, Столична община, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. В писмено становище, приложено към преписката посочва, че решението е издадено от компетентен орган по чл. 23, ал.1 от ИК. При направена проверка е установено, че жалбоподателят е вписан в избираща секция по постоянния си адрес в [населено място] и командироването му на друго място в деня на изборите не е основание да му се издаде удостоверение за гласуване там. Това е така, защото същият не попада сред лицата по чл. 34, ал.1 и чл. 233 от ИК. Поради това моли съдът да отхвърли жалбата. В осз претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доказателствата по делото, доводите на страните и след преценка на законосъобразността и обосноваването на оспорения административен акт, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление рег. № РКС24-ИЗ10-45 от 07.10.2024г. жалбоподателят е поискал да гласува на изборите за народни представители в [населено място] поради служебна заетост. Приложил е заповед № АД-06-01-1665 от 07.10.2024г. на зам. директор „Новини и актуални предавания“ Б., от която е видно, за времето от 24.10.2024г. до 30.10.2024г. е командирован в [населено място] със задача да отразява насрочените на 27.10.2024г. избори за НС.

По повод заявлението, ответникът е издал процесният отказ, обективиран в решение № РКС24-ИЗ10-45/1/ от 08.10.2024г., с който на осн. чл. 23, ал.1 във връзка с чл.34 от ИК е отказано издаване на исканото удостоверение. Отказът е мотивиран с обстоятелството, че заявителят не попада сред лицата по чл. 34, ал.1 и чл.233 от ИК. Решението е връчено на жалбоподателя на 09.10.2024г., видно от отбелязване на л.11. Жалбата срещу посоченото решение е подадена на 09.10.2024г. Административната преписка е изпратена на 23.10.2024г.

При така изложената фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу акт, който подлежи на обжалване, от активно легитимирано да го оспори лице, в срока по чл.45 ИК.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган в съответствие с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ИК – кмета на района, в избирателния списък на който по постоянен адрес фигурира жалбоподателя. Спазена е писмената форма и са изложени мотиви за отказа.

Не се спори по делото, че жалбоподателят има право да участва в изборите за НС, тъй като отговаря на условията на чл. 42, ал. 1 от Конституцията. Според чл. 251 от ИК в избирателните списъци се вписват всички български граждани, които отговарят на условията по чл. 42, ал. 1 от Конституцията. Не се спори по делото, че жалбоподателят е включен в избирателния списък по постоянен адрес.

Активното избирателно право е отговорност на всеки български гражданин. С цел избягване на злоупотреби при упражняването му (напр. гласуване повече от веднъж, гласуване на много хора в избирателен район, в който нямат постоянен адрес, и т.н.) законът е въвел определени правила и принципи. В този смисъл и съгласно чл. 24, ал.2 от ИК избирателните списъци се съставят по постоянен адрес. От това правило законът при гласуване в страната допуска три изключения:

1.Съгласно чл. 34, ал.1 от ИК при избори за народни представители удостоверения за гласуване на друго място се издават само на: кандидатите за съответния вид избор; членовете на Централната избирателна комисия; членовете на районните избирателни комисии; наблюдателите.

2.Съгласно чл. 36, ал.1 от ИК избирател, чийто постоянен и настоящ адрес са в различни населени места, може да поиска да бъде вписан в избирателния списък по настоящ адрес не по-късно от 14 дни преди изборния ден.

3.Съгласно чл. 233 от ИК лицата, заети в произвеждането на изборите като членове на секционна избирателна комисия, охрана на съответната секция или поддръжка на техническите устройства за машинното гласуване, може да упражнят правото си на глас след вписване в допълнителната страница на избирателния списък, ако имат право да гласуват в съответния вид избор и след представяне на декларация по

образец, че не са гласували и няма да гласуват на друго място. Декларацията се прилага към избирателния списък и е неразделна част от него.

В случая жалбоподателят не попада в нито едно от тези изключения. Той не е член на ЦИК или Р., нито е регистриран като наблюдател. Няма настоящ адрес в [населено място]. Не е член на С., нито извършва дейности по охрана или поддръжка на техническите устройства за машинното гласуване. Следва да се отбележи, че за времето от издаването на командировъчната заповед – 07.10.2024г., до деня на изборите – 27.10.2024г., същият е могъл по свое желание да поиска да бъде назначен за член на Р., С. или да се регистрира като наблюдател при съответно упълномощаване от неправителствена организация, т.е. неговото избирателно право не е ограничено. Доколкото обаче такова желание не е заявено, същият не разполага с възможност да се възползва от посочените изключения.

Оспореният административен акт е издаден при спазване на административно-производствените правила, в съответствие с материалния закон и целта на закона, поради което не са налице отменителните основания по смисъла на чл. 146 от АПК. Поради това подадената срещу него жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал.3 от АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определено съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ и предвид ниската фактическа и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Н. Н. против решение № РКС24-ИЗ10-45/1/ от 08.10.2024г. на кмета на район „Красно село“, СО.

ОСЪЖДА И. Н. Н. от [населено място] да заплати на Столична община сумата от 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия: